

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 14C/132/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416202205
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Milatová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2017:1416202205.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, pred sudcom Mgr. Vierou Milatovou, PhD. v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: X. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I., K. XXXX/XX, o zaplatenie 5 330,99 eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 5 330,99 eur spolu so zmluvným úrokom 357,35 eur, úrokom z omeškania 4,85 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z nezaplatenej istiny 5 330,99 eur od 16.3.2013 až do zaplatenia, všetko troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

IV. O výške náhrady trov konania r o z h o d n e súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 11.3.2016 na Okresný súd Bratislava IV sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 5 753,19 eur ako nároku z úverovej zmluvy uzatvorenej stranami dňa 21.12.2011 pozostávajúceho z istiny poskytnutého úveru 5 330,99 eur, úrokov 357,35 eur (dohodnutý úrok vo výške 17,30 % ročne z anuitných splátok do predčasného zosplatenia úveru), úroku z omeškania 4,85 eur (z omeškaných splátok odo dňa nasledujúceho po splatnosti do zosplatenia úveru vo výške 8,75 % ročne), poplatkov vo výške 60,-eur . Ku dňu predčasného zosplatenia pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 5330,99 eur navýšená o poplatky vo výške 60,-eur za upomienky (15 eur za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30 eur), ktoré si žalobca od žalovaného v konaní neuplatňuje. Spolu s istinou uplatnil žalobca ďalší úrok z istiny poskytnutého úveru a úrok z omeškania so zaplatením istiny a zmluvného úroku odo dňa nasledujúceho po predčasnej splatnosti úveru do zaplatenia a náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.12.2011 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX, na základe ktorej poskytol peňažné prostriedky vo výške 5 500,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bol povinný splatiť do 20.12.2021. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a preto žalobca listom zo 21.2.2013 vyzval žalovaného na predčasnú splatnosť poskytnutého úveru do 21.2.2013. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu uhradená. Ku dňu predčasného zosplatenia do 21.2.2013 predstavovala pohľadávka žalobcu sumu 5753,19 eur pozostávajúca z istiny 5330,99 eur, úrokov 357,35 (17,30 % úroková sadzba), úrokov z omeškania 4,85 % (8,75 % ročne zákonný úrok z omeškania) poplatkov 60,-eur za upomienky.

3. Žaloba bola Okresným súdom Bratislava IV postúpená dňa 12.5.2016 Okresnému súdu Bratislava V podľa § 105 ods. 1, 2 OSP.

4. Na návrh žalobcu súd vydal platobný rozkaz dňa 1.6.2016 č.k. 14C/132/2016-35, ktorý bol zrušený uznesením tunajšieho súdu č.k. 14C/132/2016-42 dňa 12.8.2016 podľa § 266 ods. 3 CSP. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 7.9.2016.

5. Žalovaný podaním zo dňa 26.4.2017 uznal dlh čo do dôvodu a výšky. Žiadal, aby mu súd umožnil dlh zaplatiť v splátkach po 150,- eur mesačne z dôvodu, že má už 3 exekúcie, ktoré v súčasnosti spláca a viac nemôže. Zarába 512,- eur a z toho mu zamestnávateľ strháva exekúcie v sume 235,- eur, prispieva na domácnosť matke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti v sume 150,- eur a na osobné výdavky mu zostáva cca 140,- eur. Dôkazy nepredložil o tvrdených skutočnostiach.

6. Žalobca podaním zo dňa 8.6.2017 oznámil súdu, že súhlasí so splácaním dlhu žalovaným tak, že pohľadávku uhradí v lehote 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

7. Vzhľadom na to, že žalovaný uznal dlh čo do dôvodu a výšky žalobca žiadal, aby súd rozhodol podľa § 282 CSP rozsudkom na základe uznania.

8. Úverovú zmluvu žalovaný uzatváral so žalobcom ako fyzická osoba spotrebiteľ podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ObchZ). Žalobca sa v zmluve zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 5 500,- eur, druh úveru „pôžička“, účel úveru: bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta, so stanovenou fixnou výškou Úrokovej sadzby do splatnosti 17,3 % ročne, ktorý úver sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške anuitnej s konečnou splatnosťou úveru do 20.12.2021. Výška RPMN bola vypočítaná vo výške 20,07 % a priemerná výška RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy bola uvedená 18,29 %. Celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť predstavovala sumu 11 945,60 eur. V čl.7 bod 7.2.1 zmluvy je uvedené, že v prípade ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne a to až do jeho zaplatenia. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto bol žalobcom listom zo dňa 21.2.2013 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do dátumu uvedeného na výzve. Žiadal istinu 5330,99 eur, úroky 357,35 eur do predčasného zosplatenia, úroky z omeškania vo výške 4,85 eur do predčasnej splatnosti úveru, úrok 17,30 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 5330,99 eur od 16.3.2013 až do zaplatenia, úroky z omeškania 8,75 % ročne z nezaplatennej istiny 5330,99 eur od 16.3.2013 až do zaplatenia, nezaplatený úrok 357,35 eur od 16.3.2013 až do zaplatenia, ako i trovy konania.

9. Uvedenú zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov konania. Zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je napriek povahe tzv. absolútného obchodu zmluvou typovou, a teda zmluvou spotrebiteľskou. V zmysle § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom, obchodným záväzkovým vzťahom, ktorého všeobecná právna úprava je obsiahnutá v § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ObchZ). Vzhľadom na to, že žalovaný vstupoval do zmluvného vzťahu so žalobcom ako fyzická osoba - spotrebiteľ, na úverovú zmluvu sa vzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere, zákona č. 129/2010 Z.z. a súd posúdil právne postavenie žalovaného voči žalobcovi i podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovení súvisiacich.

10. Zmluva o úvere bola uzatvorená písomne a spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z.. Nesplatením svojho záväzku do doby splatnosti, nárok žalobcu na vrátenie zostatku úveru v sume 5330,99 eur a úroku z úveru vyčíslenom vo výpise z úverového účtu až ku dňu 21.2.2013 v

sume 357,35 eur nezanikol a v zmysle § 502 Obchodného zákonníka žalobcovi toto právo patrí, ale nie po splatnosti úveru.

11. V časti zmluvného úroku vo výške 17,30 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 5330,99 eur od 16.3.2013 až do zaplataenia súd zamietol ako nedôvodný. Súd mal za preukázané, že strany sporu si dojednali zmluvný úrok 17,30 % ročne ako fixný do doby splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru bola v zmluve dohodnutá ku dňu 20.12.2021, žalobca však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplateniu celého úveru skôr, a to listom z 21.2.2013, ktorým vyzval žalovaného na zaplataenie celého úveru. Do dňa predčasnej splatnosti úveru žalobca vyčíslil zmluvný úrok na sumu 357,35 eur. Pokiaľ ide o zmluvný úrok po dátume predčasnej splatnosti, je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Strany úveru si pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, pokiaľ si však strany úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevrátil, prichádzajú do úvahy za obdobie od splatnosti úveru úroky z omeškania. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV.476/2012 z 18.9.2012 v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami. Z týchto dôvodov súd nárok žalobcu na zaplataenie úroku vo výške 17,30 % ročne zo sumy 5330,99 eur od 16.3.2013 až do zaplataenia zamietol.

12. V zmysle § 369 Obchodného zákonníka v spojení s § 517 Občianskeho zákonníka v prípade omeškania so splatením dlhu má veriteľ právo na úrok z omeškania.

13. Vykonaným dokazovaním považoval súd za preukázané, že banka platne poskytla žalovanému úver, záväzok vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úrok žalovaný nedodržel a svoj splatný záväzok nesplnil, preto dospel súd k záveru, že žalobný návrh bol právne dôvodne podaný, výška uplatňovanej pohľadávky preukázaná, súd preto návrhu v celom rozsahu vyhovel a spolu s istinou a úrokmi z úveru priznal žalobcovi úrok z omeškania tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.

14. Súd rozhodol na návrh žalobcu podľa § 282 CSP rozsudkom pre uznanie podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, § 261 ods. 3 písm. d/ zák. č. 513/1991 Zb. - ObchZ, § 517 ods. 2 Obč. zák., nar. vl. č. 87/1995 Z.z. v plat. znení.

15. Podľa § 285 CSP odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

17. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Podľa § 232 ods. 4 CSP súd nepovolil žalovanému dlh zaplatiť v splátkach po 150,- eur mesačne, pretože svoje tvrdenia pred súdom nepreukázal a žalobca súhlasil iba s povolením splátok tak, že dlh bude uhradený v dobe 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku pre zmeškание alebo vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, odvolanie nie je prípustné. V časti uznanej istiny s prísl. odvolanie nie je prípustné.

Vo zvyšku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť, na ktorú ho zaviazal súd, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z.